

Ἐδεξάμην σου, Γεώργιε, καὶ ταύτην τὴν μακρὰν ἀδολεσχίαν· οὐ γὰρ δίκαιον ἐπιστολὴν ταύτην προσεῖπεν, οὕτω μὲν βαρβάρως ἔχουσαν περὶ τὴν φράσιν, οὕτω δ' ἀνόητα καὶ φρενοβλαβῆ διαμιλοῦσαν. Ὅμως δ' οὖν ἐπήγειν δεξάμενος· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἅπαξ εἰς χεῖρας ἐμπεσοῦσάν μοι; Οὐκοῦν τὰ μὲν ἄλλα τῶν ληρημάτων αὐτῆς, ὅσοις ἐντυχῶν μικροῦ δεῖν ἐμέσαι κεκινδύνευκα, τί χρὴ λέγειν, πάσης ἀηδίας καὶ ἀμουσίας καὶ βαρβαρότητος ἔμπλεα καὶ ὄντως γε κατὰ τὸν κωμικὸν σκαλαθυρμάτι ἄττα ὄντα; Ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς ἐκεῖνά σου γενοίμην τῆς ἐπιστολῆς τὰ ἀγάλματα, ἐν οἷς δήπου καὶ συλλογισμοῖς τάχα κεχρῆσθαι φαίνη καὶ συμπε- 10 ραίνειν ἐπιχειρεῖς, ἐνταῦθα δὴ σε καὶ πάνυ τῆς ἀμαθίας ἅμα καὶ εὐηθείας κατέπτυσα ἢ μᾶλλον εἶπεῖν ἠλέησα, ἀγρότην τινὰ περὶ ταῦτα παντάπασι καὶ σκαπανέα καὶ, τὸ πᾶν εἶπεῖν, βάρβαρον κατεληφώς· ἐφ' οἷς ἄρα καθ' Ὅμηρον καὶ λέγειν ἐπικαίρως ἐπήγει || φ. 5α μοι· Θεροῖτ' ἀκριτόμυθε λιγύς περ εὖν ἀγορητῆς ἴσχεο μηδ' ἔθειλ' 15

1. ἀδολεσχίαν ἐν δὲ τῇ ῥα τὸ τῆς ἀδολεσχίας ὄνομα ὁμῶν-
 νυμον ἐστίν· ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς φλυαρίας εἴληπται: 5. ἐμ-

πεσοῦσαν 7. ἀηδίας 8. κωμικὸν ἐν δὲ τῇ ῥα : ἦγουν ἀρι-

στοφάνη σκαλαθυρμάττιάττα ἐν δὲ τῇ ῥα ∴ μικρὰ καὶ εὐτελῆ

παίγνια 9. ἐκεῖνα 11. ἅμα 15. θεροσίτ' ἀκριτομυθο-

λιγύς ἐν δὲ τῇ ῥα ἄνευ παραπεμπτικοῦ σημείου ἀπεραντόλογος

ὄξυς κατὰ τὴν φωνὴν ἀγορητῆς ἐν δὲ τῇ ῥα : δημηγόρος

ἴσχεο ἐν δὲ τῇ ῥα ἔπεχε σαυτὸν

οἷος ἐριζέμεν ἀνδράσιν οἳ σέο φέρτεροί εἰσι. Καίτοι σε πρότερον ἀκούων τὴν ῥητορικὴν κακίζοντα καὶ τέχνην αὐτὴν ἀπαξιούοντα καλεῖν, ὥμην εἶναι τινα περὶ ταῦτα· νῦν δέ σε τῆς μὲν ῥητορικῆς ἀκριβῶς ὑπέλαβον κατηγορεῖν τῷ γε μὴ τῆς ἀκριβείας ἐκείνης
 5 ἐφικέσθαι δύνασθαι πάχει τοῦ νοῦ, περὶ δὲ ταῦτα ὄνον πρὸς λύραν ἀντικρυς κατὰ τὴν παροιμίαν. Πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις σου ταυτὶ τὰ τερατώδη ληρήματα, ὡς σέ αὐτὸν διαλεκτικὸν ἐμφαίνειν ἐπιχειρεῖς κάποδεικτικόν, καὶ τὸ σοφιστὴν εἶναι σ' ἀφαιρεῖ, καίτοι βουλόμενον μὲν εἶναι τοιοῦτον καὶ μάλα τούτου ἰμείροντα,
 10 τυγχάνοντα δ' οὖν ἤκιστα βραχύτητι νοῦ καὶ ἀπορίᾳ τέχνης. Ἄλλὰ γὰρ τὰ περὶ τούτων ἀναβεβλήσθων ἔτι. Ἐκεῖνο δὲ πως οὐκ ἐνενόηκας, ὦ βεκκεσέλινε, ὅτι περ οὐ λήσειν ἡμᾶς ἔμελλες κλέπτων τὰ ἡμέτερα καὶ ταῦτα τοῖς σοῖς προστιθεὶς γράμμασι κατὰ τὸν ἐν τοῖς μύθοις κολοῖον, καίτοι, εἰ μὲν ἄμουσος ἐγώ τις
 15 κατὰ σέ, τί τοῖς ἐμοῖς ἐγκαλλωπίζῃ πτεροῖς, εἰ δὲ ταῦτά σοι δοκοῦσι καλὰ, τί μὴ καὶ ἐμέ τοιοῦτον εἶναι ὁμολογεῖς; Ἄλλ', ὡς ἔοικε, λόγοις μὲν ἡμῶν ἠβουλήθης τὴν ἐπιστολὴν διασύραι, ἔργοις δὲ βεβαιοῦν, ὅτι καλὴ, καὶ τούτου χάριν τὰ πλεῖστα τῆςδε συλήσας τοῖς σοῖς ἐνέθηκας γράμμασι. Καὶ δὴ σοι χάριν εἶσομαι
 20 πολλὴν τῆς κομψῆς σου ταυτησί μαρτυρίας, δι' ἧς καὶ σεαυτὸν

1. οἷος φέρτεροί ἐν δὲ τῇ ὥφ ἤγουν ἰσχυρότεροί σου κατὰ τὸ λέγειν· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα καθ' ἔρμογένην, κόλλησις

5. ὄνον :: ἐν δὲ τῇ ὥφ :: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ αἰσθανομένων τινῶν πραγμάτων ἢ λόγων· παρόσον οὐδὲ ὁ ὄνος αἰσθάνεται

τῆς λύρας μελωδίας:+ 6. ἀντικρυς ἐν δὲ τῇ ὥφ ἤγουν φανερώς κατὰ ἀλήθειαν 8. εἶναι 9 + ἰμείροντα ἐν δὲ τῇ ὥφ + ποιη-

τικώτερον 11. ἀναβεβλήσθων ἐν δὲ τῇ ὥφ ἤγουν ἀναβε-

βλήσθωσαν ἀττικῶς 12. βεκκαισέλινε 15. ταῦτα

17. διασύραι 20. κομψῆς ἐν δὲ : ἡ ὥφ ἔστι καὶ τοῦτο ὁμώνυμον· πλὴν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κεκομψευμένης καὶ πιθανῆς εἴρηται· ἔστι δὲ ὁ λόγος εἰρωνικός

ψεύστην ἀπέφηνας μάλα λαμπρῶς, ἀδίκως ἅπαντα τὰ κατ' αὐτῆς εἰπόντα, καὶ ἔγωγ', εὖ ἴσθι, μυρίους ἂν ηὐξάλην τοιούτους ἔχειν κατηγορούς, παρ' ὧν ἂν τοιούτους ἐδεχόμεν τούς ἐπαίνους ἐν σχήματι κατηγορίας, ὁποίους ἄρα καὶ παρὰ τῶν σῶν ἠκηκόειν γραμμάτων, ἐπεὶ καὶ τοῖς κατὰ προαίρεσιν ἡμᾶς ἐπαινέσασι πάντως 5 ἂν τις καὶ παρ' ἡμῶν χάρις ὀφείλοιο. Νῦν δὲ τοῖς κατὰ σέ οὐδὲ τοῦτ' εἰς ὀφειλὴν καταλείπεται παρὰ τῶν ἐπαινουμένων· πᾶν γὰρ τὸ μὴ κατὰ προαίρεσιν, ὡς περ' ἡ κατηγορίας, οὕτως οὐδ' ἐπαίνων φ. 5⁶ ἀξιοῦται, εἰ μήπου γέ τις ὀφειλὴν αὐτοῖς εἶναι φήσειε τὸ ἐλεεῖν σφᾶς τῆς εὐηθείας ἅμα καὶ ἠλιθιότητος, ὡς περ οὖν καὶ αὐτός σοι τὰ 10 νῦν ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχειν τῶν ἐπαίνων μᾶλλον ἐλεῶ τῆς εὐηθείας.

Ὡς ἂν δέ σε μὴ καὶ διαβάλλειν δόξωμεν ψευδολογίαις δῆθεν τάληθές παρασύροντες, φέρε καὶ σέ μάρτυρα τοῖς λεγομένοις παράξωμεν. Λέγω δὲ τὰ πρὸς ἐμέ σου γραφέντα, ὡς ἂν αὐτὸς εἴποις, ῥήματα. Εὐθύς γὰρ τῆς ἐπιστολῆς ἀρχόμενος οὕτωςί πως προοι- 15 μιᾶζην ἀνὰ χεῖράς σου λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν μικροῦ δεῖν καὶ τῆς πρότερόν μου περὶ σοῦ δόξης ἐκπέπτωκα παντελῶς, εἴθ' οὕτω καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν ἐπάγεις τοῦ χωρίου. Σκόπει τοίνυν, ὦ πρὸς θεοῦ, ὅπως οἷς ἐβούλου τάναντία εἶρηκας, καὶ, κατηγορῆσαι ἡμᾶς προθέμενος, πάνυ λαμπρῶς ἐπήνεσας. Μικροῦ γὰρ δεῖν, φῆς, καὶ 20 τῆς πρότερόν μου περὶ σοῦ δόξης ἐκπέπτωκα παντελῶς, ὡς δῆλα δὴ μὴ πεπτωκῶς, κινδυνεύσας μέντοι τοῦτο παθεῖν· οὕτω γὰρ νοεῖν δίδωσιν ἡμῖν ἢ τοῦ μικροῦ δεῖν πρόσθεσις. Ἄλλὰ σοὶ πάντως τούναντίον εἰπεῖν προέκειτο· δηλῶσαι γὰρ βουλόμενος ὅπως τῆς πρότερόν σου περὶ ἐμοῦ δόξης ἐκπέπτωκας, αὐτὸς οὐκ 25 οἶδ' ὅπως τῶν φρενῶν ἐκπεπτωκῶς, καθάπερ τις νυμφόληπτος,

4. ἡκακόειν τοῦ διορθουμένου α διαγραφέντος 6. ὀφείλετο
10-11. τανῦν 16. χεῖρας 22. δηλαδὴ 26. καθάπερ
νυμφόληπτος ἐν δὲ τῇ ὥφ .. νυμφόληπτοι (ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον
γραφέντος νυμφόληπτος), παρ' Ἑλλησιν οἱ ὑπὸ τῶν νυμφῶν
τῶν θεῶν κατειλημμένοι· οὗς νῦν μαινομένους ἡμεῖς καλοῦ-
μεν ἢ καὶ ἐνθουσιῶντας

τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἄκων ὠμολόγησας φρονίμους ἡμᾶς καὶ συνετοὺς καὶ δεινοὺς ὡς δεῖ χρῆσθαι τοῖς συμβαίνουσιν ἡγούμενος, ὡς αὐτός γε φῆς. Ὅρας ἦ σε τὸ περιττὸν τῆς φιλοσοφίας ἡγάγε, ὦ λῶστέ, ὡς ὀλίγου δεῖν μηδὲν τῶν παραπλήγων διαφέρειν. Ἦρκει
 5 μὲν οὖν τοῦτο καὶ μόνον εἰς μέσον παρενεχθὲν τὴν τῆς σῆς ἐπιστολῆς ἅπασαν παραστῆσαι ἀγροικίαν, ὡς ἐκ τῆς ἀρχῆς δῆλον εἶναι καὶ τὸ πέρας· ὧν γὰρ ἡ ἀρχὴ ἀδόκιμος, τούτων καὶ τὸ πᾶν ἀπόβλητον.

Νῦν δὲ καὶ ἕτερον εἰς μέσον προθεῖναι βούλομαι, οὐχ ἦττον
 φ. 6^α τοῦ προτέρου καταβαῶν σου τὴν περὶ λόγους ἀγροικίαν Ἐκεῖνο ||
 11 μὲν γὰρ κατὰ διάνοιάν σε καὶ μόνον σολοικίζοντα διελέγχει· τοῦτο δὲ μετ' ἐκείνης καὶ κατὰ τὴν λέξιν. Μικρὸν γὰρ παρακατιῶν, ἔτι τῆς κατασκευῆς ἐχόμενος τῶν θαυμαστῶν σου προοιμίων, φῆς
 Νυνὶ δὲ καὶ τοῦτὶ τὸ δεύτερον τὰ καλά σου παρ' ἡμῶν ἀφήρηται
 15 γράμματα. Ὅρας ὅσον σου κἀνταῦθα τὸ ἀμάρτημα. Ἀττικίσαι γὰρ βουλόμενος καὶ καινοπρεπὲς δῆθεν σχῆμα ἀπεργάσασθαι, σκυθικῶς τὴν λέξιν συντέταχας, ὥστε ἡμᾶς μὲν κἀνταῦθα οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπήνεσας, σαυτὸν δὲ τὰ μέγιστα ἔψεξας, ἀνόητον δὲ
 20 τινὰ καὶ ἀμαθῆ καὶ μηδ' ὅπως οὖν τῶν καλῶν σου συνιέντα γραμμάτων ἐναργῶς ἀποφήνας· οὐ τούναντίον πάντως ἐβούλου. Τὸ

4. λῶσε ἐν δὲ τῇ ῥα ·+· καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν ἔστι γὰρ ἢ προσφώνησις αὕτη, φιλοσόφοις μάλιστα χρήσιμος ἀντὶ τοῦ
 ὦ βέλτιστε ὀλίγον 10. ἐκεῖνο ἐν δὲ τῇ ῥα ἦγουν τὸ μικροῦ δεῖν
 14. τοῦτο ἐν δὲ τῇ ῥα : ὁ μέλλω εἰπεῖν δηλαδὴ
 πταῖσμα

15. ἀμάρτημα ἀττικίσαι ἐν δὲ τῇ ῥα ἔθος γὰρ τοῖς ἀττικοῖς ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου γε τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν λέγειν ἀττικῶς (διαγεγραμμένον) ἐνικῶς δὲ καινοπρεπῆ λέγεται ὡς τὸ ἠσιόδειον ἔχει ἐν οὔρεσι δὲ δρύες ἄκρη μέντοι φέρει βαλάνους μέσα δὲ μελήσας (sic) καὶ ὅσα τοιαῦτα
 20. μὴδ' 21. ἀποφήνας

γὰρ ἀφήρηται οὐ πρὸς τουτί τὸ δεύτερον ἀποδέδοται, ἀλλ' ὅτι παρὰ σοῦ ταῦτ' ἀφηρέθησαν· οὕτω γὰρ τὸ ἀφήρηται πληθυντικῶς λαμβανόμενον παρὰ τοῖς καὶ ὅπως οὖν λόγου μετέχουσιν εἰληπται· εἶχε δ' ἂν ἐντελῶς καὶ κατὰ τὸν σὸν ὁ λόγος ἀπέβη σκοπὸν, ὧ μάταιε, εἰ οὕτω πως τὴν λέξιν προήνεγκας· *Νυνὶ δὲ καὶ τουτί τὸ* 5 *δεύτερον τὰ καλά σου παρ' ἡμῶν ἀφήρηκε γράμματα.* Ταύτη γάρ σοι καλῶς καὶ τὸ καινοπρεπὲς ἀπείργαστο σχῆμα καὶ τὸ πρότερον τῇ θέσει κῶλον, ἢ, εἰ βούλει γε, τὸ κόμμα, οὐκ ἄργον οὐδ' ἀπρακτον ἔμεινεν ὡς νῦν γε πρὸς τὸν σὸν σκοπὸν, οὐδ' ἠντινοῦν ἀπαρτίσαν φαίνεται διάνοιαν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ παρ' ἡμῶν εἰπεῖν ἀφή- 10 *ρηται, δέον ἀφ' ἡμῶν, πῶς οὐκ ἀλογώτερον καὶ [τῶν] ἐν τοῖς Καυκασίοις οἰκούντων σε κατηγορεῖ;* Ἔτι σε καὶ τοῦτο μάλα λαμπρῶς ἐξελέγχει μάταιον ὡς ἀληθῶς ὄντα καὶ ἀμαθῆ, ἄλλα μὲν βουλόμενον, ἕτερα δὲ λέγοντα. Θεὶς γὰρ καθ' ὑπόθεσιν ὡς *Εἰ μὲν ἔγωγε τούτου χάριν λελύπημαι, ὅτι σε κρεῖττον ἐμοῦ νομίζειν νενόμικα,* 15 *οὐ σὺν τῷ δικαίῳ λελύπημαι, ἐπεὶ οὐδέ ποτ' ἂν αὐτὸς σαυτὸν ἐμοὶ παρέθηκας, μηδὲν τῶν ὄντων εἰδότι, τὸ δὲ κάλλιον ὄντος τινὸς καλοῦ κάλλιον λέγεται, εἶτα ὡσπερ συμπεραίνων ἐπιφέρεις ἡμᾶς* || *μὲν μικρόν τι εἰδέναί, σὲ δὲ οὐ τι τῶν ὄντων.* Σκόπει τοίνυν, ὧ φ. 6^ε πρὸς θεοῦ, ὅπως αὐτὸς σαυτῷ πολεμεῖς· οἷς γὰρ λέγεις σαυτὸν 20 *μᾶλλον οὐδὲν τῶν ὄντων εἰδέναί ἀποφαίνεις, ἐμὲ δὲ σχεδὸν τὰ πάντα.* Ἐξέστω δὲ μοι κατὰ σὲ τὴν τῶν λεγομένων ἀπόδειξιν

6. ἀφήρηκεν ^{ηκε} 8. κῶλον ἐν δὲ τῇ φά ^ς διαφέρει γὰρ κῶ-

λον καὶ κῶμα ^μ. κῶλον μὲν γὰρ λέγεται ὅταν ὁλόκληροι ᾧσιν αἰ συζυγίαι· καὶ ἄλλως, κῶλον ἐστὶ, τὸ ὅλην διάνοιαν ἀπαρτίζον· ἢ μέρος ὅλης ὅλον· καὶ τὸ μὲν ὅλην διάνοιαν ἀπαρτίζον, ὡς τὸ *ἠεροδότου ἀλικαρνασῆος ἱστορίας ἀπόδειξις ἦδε*· τὸ δὲ μὴ τελείαν ἀπαρτίζον διάνοιαν, ὅλης ὅλον· *ἀλλ' ὁ τὴν εὐβοίαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος* καὶ αὐθις κῶλον ἐστὶν ὅταν ὁλόκληροι ᾧσιν αἰ συζυγίαι· κόμμα δὲ, ὅταν ἀτελεῖς 13. ἄλλαι 19. οὐ τί

ποιήσασθαι· ἡμᾶς μὲν γὰρ μικρόν τι εἰδέναί φης, σὲ δὲ οὐ τι τῶν ὄντων. Τὸ δὲ μικρόν, ὧ οὗτος, ταυτόν ἐστι πάντως τῷ ὀλίγῳ· μικρόν γάρ τι ἢ ὀλίγον μικρόν λέγεται· ταυτόν ἄρα τὸ ὀλίγον τῷ μικρῷ. Ἀλλὰ μὴν τὸ ὀλίγον καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς λέγεται·
 5 ταυτόν ἄρα τὸ μικρόν τῷ οὐδαμῶς, εἴπερ τῷ ὀλίγῳ ταυτόν. Σὺ τοίνυν μικρὰ εἰδέναί λέγων τῶν ὄντων, οὐδὲν τῶν ὄντων οὐδαμῶς εἰδέναί ὁμολογεῖς. Εἴπερ ἄρα τὸ μικρόν ταυτόν τῷ οὐδαμῶς, ὡς δέδεικται, ἐμὲ δὲ οὐ τι τῶν ὄντων εἰδέναί λέγων, τὰ πάντα σχεδὸν εἰδέναί ὁμολογεῖς· τὸ γὰρ οὐ τι οὐ μέρος δῆλα δὴ τῶν ὄντων,
 10 ἀλλὰ καθόλου τινὰ τῶν ὄντων ἐμφαίνει, κατ' ἔλλειψιν τῆς συντάξεώς σοι γενομένης, ὡς περ ἂν εἴ τις καταφάσκων ἐρεῖ· Τίς ἄνθρωπος ἀναπνεῖ, ἕτερος ἀποφάσκων ἐρεῖ· Οὐ τις ἄνθρωπος ἀναπνεῖ, τὸ μερικόν μὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀνελῶν, εἰσαγαγὼν δὲ τὸ καθόλου· ἐγὼ ἄρα τὰ καθόλου παρὰ σοῦ εἰδέναί ἀποδέδειγμαί, 15 σὺ δὲ οὐδὲν τῶν ὄντων. Ταύτη μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἐς κεφαλὴν ἀντέστραπταί σου.

Ὁ δὲ σὲ καθάπαξ, τὸ δὴ λεγόμενον, ἀναλφάβητον διαρρήδην ἀποδείκνυσι καὶ ὁ μὴδ' Ἑλληνά σε τῷ γένει καθαρῶς ἡμῖν εἰκάζειν δίδωσιν εἶναι, μιζοβάρβαρον δὲ τινα καὶ ἐθνικόν, τοῦτο καὶ
 20 δὴ παραλιπεῖν οὐκ ἄξιον. Τοῦτο καὶ γὰρ μόνον προστεθὲν ἀποχρώντως διελέγξει σου τὴν ἅπασαν ἀλογίαν καὶ βαρβαρότητα, ὡς ἐκ τοῦ κρασπέδου δῆλον εἶναι καὶ τὸ πᾶν ὕφασμα· ἡμᾶς τε πραγμάτων ἀπαλλάξει, ὡς μὴ καθ' ἕκαστα διελέγχειν πειρᾶσθαι σου τὴν ἡλιθιότητα. Προϊὼν γὰρ ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ πολλὰ μὲν
 25 διὰ μέσου βαρβαρίσας, πολλὰ δὲ σολοικίσας, μᾶλλον δὲ οὐδὲν ὑγιᾶς φθεγξάμενος, οὕτωςί πως περὶ τὰ ἀκροτελεύτια τῶν θαυμα-

2 (καὶ 3, 4, 7). ταυτόν ἐστὶ 8. οὐ τι 9. οὐ τι
 δηλαδὴ 12. ἀναπλεῖ οὐ τις 13. ἀνελῶν ἐκ τοῦ ἀνελόν
 τοῦ ω μελανθέντος καὶ γραφέντος καὶ πάλιν ἄνωθεν 18. μὴδ'

23. δι' ἐλέγχειν 25. διαμέσου σολοικίσας 26 Ἐν τῷ
 ᾧ· τὸ ἀκροτελεύτιον κυρίως τὸ τέλος τοῦ ἐμμέτρου στίχου

σίων σου || γραμμάτων φής. *Εἰ γὰρ γραμματικὸς καὶ ῥητορικὸς* φ. 7^α
 σὺ καὶ τὴν ἄλφα οἶδας, θηλυκῶς οὕτωςί τὴν ἄλφα προενεγκῶν.
 Φεῦ σοι τῆς ἀμαθείας· βαβαί σοι τῆς βαρβαρότητος· ἄγ' εἶπ' ἀπ'
 ἀρχῆς πρὸς τῆς φιλοσοφίας αὐτῆς, ὧ λῶστε Γεώργιε, πῶς φής;
Εἰ γὰρ γραμματικὸς καὶ ῥητορικὸς σὺ, καὶ τὴν ἄλφα οἶδας. Ὑπέρ- 5
 ευγέ σοι τῆς ἀγχινοίας, ὧ φιλοσοφώτατε. Πόθεν δὲ διδαχθεὶς ἔχεις
 τοῦτο πρὸς θεοῦ; Πρὸς Ἀριστοτέλους, φήσεις γε πάντως. Ἄλλ'
 οὐδαμοῦ φαίνεται θηλυκῶς Ἀριστοτέλης τὴν ἄλφα προενεγκῶν,
 οὐ μὴν ἄλλ' οὐδ' ἕτερον τῶν λοιπῶν στοιχείων, οὐκ Ἀριστοτέλης
 γε μόνον, ἀλλ' οὐδ' ἕτερός τις τῶν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος σοφῶν. 10
 Ὅρας ὁ τὰ καθόλου μόνον τῶν πραγμάτων περιεργαζόμενος, φιλο-
 σοφώτατε σὺ, τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς ταῦτα ὡς πολυσχεδῆ καὶ χαμερπῆ
 καὶ ἄλλοτε ἄλλως ἔχοντα ὡς τοῦ μηθενὸς ἀξία παρορῶν ὡς ἀρι-
 στοτελικῶν συγγραμμάτων ἀμύητος παντελῶς καὶ τῆς ἐκείνου
 φιλοσοφίας ἴσα καὶ σκαπανεῦσιν ἀμέθεκτος· εἰ γὰρ φιλόσοφος σὺ, 15
 πάντως ἂν καὶ Ἀριστοτέλην ἤδεις. Ἀριστοτέλην δὲ εἰδῶς, ἐγνώ-
 κεις ἂν καὶ ὅπως ἐκεῖνος τὸ ἄλφα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν στοιχείων
 προφέρει καὶ οὐκ ἂν νῦν διηλέγχου βάρβαρος ὢν ἀντὶ φιλοσόφου,
 θηλυκῶς τὴν ἄλφα ἐκφωνήσας. Ἀριστοτέλης γὰρ τοι πανταχοῦ
 τῶν ἑαυτοῦ συγγραμμάτων κἂν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ κἂν τοῖς 20
 Μετεωρολογικοῖς κἂν τοῖς Λογικοῖς, ἂν τε ἀποδεικτικῶς, ἂν τε
 διαλεκτικῶς συλλογίζηται, οὕτω κεχρημένος φαίνεται τοῖς στοι-
 χείοις ἐν τοῖς ὅροις, ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου σχήματος λέγων Οἶον εἰ
 τὸ α κατὰ παντὸς τοῦ β καὶ τὸ β κατὰ παντὸς τοῦ γ, καὶ τὸ α
 ἀνάγκη κατὰ παντὸς τοῦ γ· ἐν δ' αὖ τῷ δευτέρῳ Οἶον εἰ τὸ μὲν 25
 μ οὐδενὶ τῷ ν, τῷ δὲ ξ παντί, ὅτι τὸ ν οὐδενὶ τῷ ξ· τὸ γὰρ α
 καὶ β καὶ τὰ λοιπὰ, καθ' ἑαυτὰ ἕκαστον λεγόμενον, συνυπακουό-
 μενον ἔχει τὸ στοιχεῖον.

Ἄλλ' οἶδ' ὅτι γε φήσεις βραχέα σοι τῶν λέξεων μέλιν, φι-
 λολόφω γε ὄντι, πραγμάτων καὶ || μόνον φροντίζοντι. Ἄλλ', ὧ φ. 7^β

2. (καὶ κατωτέρω) ἄλφα 3-4. ἀπαρχῆς 4. φής 8. οὐδαμῶς
 12. χαμερπῆ 16. εἰδῶς ἐκ τοῦ εἰδός 18. διελέγχου
 20. φυσικὰ κἂν

ἑταῖρε, ὡς ἂν σε κατὰ φιλοσόφους προσείπω, ὄρα μὴ, ταπεινῶς
 ὦν τὴν διάνοιαν, οὐδ' ἴκταρ τούτοις, ὃ φασιν, ἔχῃς, εἶτα δὴ προσ-
 ποιῆ ὡς εὐτελῶν τινῶν τούτων ὄντων περιφρονῶν. Καὶ Πλάτων
 γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης οὐχ ἤττον ἢ σὺ φιλόσοφοι, ἀλλ' οὐκ ἡμέ-
 5 λουν τῶν τοιούτων, τὸναντίον μὲν οὖν καὶ σφόδρα ἐπεμέλοντο
 καὶ πολὺν γε λόγον περὶ τῶν τοιούτων ἐποιῆτον, καὶ πολλὰς ἐκά-
 τερος κατελιπέτην βίβλους, ἃ καὶ εἰσέτι νῦν σώζεται τηρούμενα.
 Ἐγωγε δὲ κὰν ταῖς Ὀμήρου ἐξηγήσεσι πολλοῖς τῶν Ἀριστοτέ-
 λους σχολίοις ἐνέτυχον, ἐν οἷς δὴπου καὶ περὶ τῶν τῆς γραμματι-
 10 κῆς πλεῖστα φιλοπονῆσας φαίνεται. Καὶ μάλα εἰκότως· τούτοις
 καὶ γὰρ ὡςπερ τινὶ πορθμείῳ μέχρις ἡμῶν αἱ τούτων ἔφθασαν
 γλῶσσαι καὶ ἀνευ τούτων νοῦς ὄντως ἀνεκκλάλητος ἢ φιλοσοφία.
 Ταῦτ' ἄρα καὶ τῆς σοφίας ἐκείνων τὰς βίβλους ἐμπιπλῶντα δια-
 περᾶν ποιεῖ τὸν αἰῶνα μετὰ τῆς μνήμης αὐτῶν. Εἰ δὴ τοῖς εἰς
 15 φῶς ἀγαγοῦσι τὴν φιλοσοφίαν ἀνδράσιν ἐκείνοις τοσοῦτον γραμ-
 ματικῆς μεμέληκεν, σοί γ' ἔσται παροπτέα, τῷ τίνι καὶ ποίῳ καὶ
 διὰ τί; Ὡς μικρὰ καὶ εὐτελής καὶ περὶ λέξεις μόνον καὶ συλλα-
 βὰς καὶ σημαινόμενα καὶ προσωδίας καὶ ἄλλ' ἄττα τοιαῦτα κατα-
 γινομένη; Ἀλλὰ τούτων μᾶλλον ἔνεκα περισπούδαστος σφίσι
 20 ἐδόκει. Οὐ σμικρὰ τις οὖν κατὰ σὲ καὶ εὐτελής. Ψευδῶς ἄρα σὺ
 φῆς ὡς μικροπρεποῦς αὐτῆς κατολιγωρεῖν, αἰσχυρόμενος πάντως
 εἰπεῖν τάληθες, καὶ οὐδέποτε πείσεις ἡμᾶς, κ' εἰ μυριάκις ἀκιῆ
 καὶ τοὺς αὐτοὺς προσποιήσῃ λόγους, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς σῆς ὡς
 μικρᾶς καὶ χαμερποῦς καταγνωσόμεθα φύσεως, μὴ δυνηθείσης
 25 παχύτητι νοῦ καὶ διανοίας σαθρότητι μὴδ' ὅπως οὖν τῇ ταύτης
 ἐπιβαλεῖν ποικιλία. Εἶτα σὺ γε, τοιοῦτος ὦν, ὧ κάθαρμα, τοῖς
 φιλοσόφοις σεαυτὸν ἐγκρίνειν τολμᾶς καὶ τᾶλφα ἀγνοῶν, τῶν φι-
 φ. 8 λосоφίας ἀπο||ρρήτων σοι μετεῖναι ληρεῖς. Ὡ τῆς ἀναιδείας. Σὺ

1. σοι 2. ἴκταρ ἀνωθεν δὲ νεωτέρα χειρὶ ἐγγύς 3. τινῶν
 6. πολλὴν ἐποιήτον ἐκ τοῦ ἐποίητον 11. ὡςπερ τινὶ
 13. διαπερᾶν 17. διατί 18. ἀλλάττα 22. πείσης κεί
 25. μὴδ' 26. ἐπιβαλλεῖν 27. τάλφα 28. ληρεῖς ἐκ τοῦ ληρῆς

φιλόσοφος ὁ μὴδ' ὅπως οὖν εἰς πείραν τοῖς Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος συγγράμμασιν ἔλθῶν, ὅσα γε ἡμῖν εἰκάζειν ἔπεισιν ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀγροικικῶν σου γραμμάτων; Σὺ περὶ ἀστέρων ἡμᾶς ἔχεις διδάσκειν ὁ τὰ ἐν ποσὶν εἰδέναι μὴ δυνάμενος; Πόθεν σοι τοῦτο καὶ πῶς περὶ σοῦ φρονεῖν ἐπῆλθε ταλάντατε; Τίς σοι 5 δαίμων εἰς νοῦν τοῦτο παρέστησεν; Ἄρ' οὐκ αἰσχύνῃ Σαρδανάπαλός τις ὢν ὡς ἀληθῶς, εἴθ' Ἡρακλῆς τις εἶναι καὶ ἱεροφάντης φιλονεικῶν; Οὐκ αἰσχυνθήσῃ, οὐκ ἐρυθριάσεις, οὐ θᾶπτον ἐγκαλυψάμενος ἐπὶ τοὺς τράγους καὶ τὰς αἴγας ἀποθρέξεις, οὐ σκαπάνην καὶ δίκελλαν καὶ βούκεντρον καὶ βόας καὶ ἄροτρον ζητήσεις; Τού- 10 των γάρ σοι μᾶλλον προσῆκεν ἢ τῶν φιλοσοφίας δογμάτων. Οὐ τῆς διδασκαλείου προστασίας ἀποστάς, ἄλλοις τοῦ σεμνοῦ τούτου παραχωρήσεις ἔργου, οἷς γε προσήκει, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ τὰς ἐρημίας καὶ τὰ βάραθρα τὴν δίαιταν ζητήσεις καὶ μετὰ τῶν θηρίων, θηριώδης ὢν τοὺς τρόπους, συνοικήσεις; Οὐκ ἀπελάτης ἀντὶ 15 διδασκάλου γενήσῃ, οὐ βοηλατήσεις, οὐκ ὄνηλατήσεις; Σὺ διδάσκειν ὅλως ἑλληνικῶς ἐπιχειρεῖς ὁ τὸ ἑλληνίζειν ἴσα τοῖς βαρβάρους ἀγνοῶν; Φεῦ τῆς ματαιοπονίας καὶ τῆς κενῆς διατριβῆς τῶν ὑπὸ σέ φοιτῶντων μεираκίσκων καὶ τῶν ἀδίκως αὐτοὺς εἰσπραττομένων μισθῶν. Ἐλεεῖν γάρ αὐτοὺς ἔπεισί μοι, λογιζομένῳ οἷων 20 ἄρα τῶν παρὰ σοῦ διδασκαλιῶν ἐπιτυγχάνειν μέλλοιεν, τοῦ τὰς προσωδίας ἀγνοοῦντος καὶ τὰς βραχείας καὶ μακράς τῶν συλλαβῶν μὴ εἰδότος καὶ τὰλλα χωρὶς πνευμάτων γράφοντος καὶ τῇ μοῖρα περισπῶντος καὶ τὸ ἵνα δοξάζομεν ἀνυποτάκτως προφέροντος. Ἄλλὰ μὴν καὶ γράφειν ἡμῖν κατὰ ῥήτορας ὁ γεννάδας φιλοτιμῆ 25 ὁ μὴδὲ τοῦνομα τὸ σὸν ὀρθογραφῆσαι δυνάμενος. Τοίνυν ἡμῖν δικαίως ἔξεστι λέγειν περὶ σοῦ Σαοῦλ ἐν προφήταις καὶ Γεώργιος ἐν λογογράφοις. Ἄνθρωπε, μέμηνας ἀτεχνῶς, || τὸν ἐγκέφαλον φ. 8^ε

1. μὴδ' 7. τίς 8. αἰσχυνθείση 12. διδασκαλίου
 20. μισθῶν διωρθωμένον ἄνωθεν εἰς ὃν διαγεγραμμένον 22. βρα-
 χέας μακράς 23. μοῖρα 25. γεννάδας 26. μὴδὲ
 28. μέμηνας

προσεσεισμένον ἔχειν δοκεῖς, σεαυτὸν ἀγνοεῖς, ὡςπερ οἱ μαινόμενοι. Οὐκοῦν Ἀσκληπιαδῶν σοι δεῖ ἢ καὶ ἔλλεβόρου. Τί, γήινος ὢν, ἄθλιε, καὶ χαμερπῆς, ὑπερνέφελός τις εἶναι δοκεῖν ἐπιτηδεύεις; Τί κολοιδὸν ὄντα σεαυτὸν ἀετῷ παρεικάζεις; Τί, βοῦν ἐπὶ γλώσσης
 5 φέρων, κατὰ τοὺς ἐν Λιβύῃ λέοντας βρυχᾶσθαι θέλεις; Οὐκ ἀνανήψεις ὀψὲ γοῦν τῆς ὑπερηφάνου ταυτησὶ δόξης, ὡςπερ οἱ μεθύοντες ἐξ ὕπνου; Οὐκ ἐπιγνώσει σαυτὸν ὅστις εἶ καὶ τὴν σὴν περὶ τοὺς λόγους ἀσθένειαν; Οὐ, τὸ δοκοῦν ἀφείς, τὸ εἶναι προτιμήσεις; Ὡ τῆς τῶν φρενῶν εὐκολίας. Οὐκ αἰσχύνῃ καθάπερ τὰ νήπια τὴν
 10 τῶν σῶν λόγων ἀσχημοσύνην ἀναφανδὸν ἀνακαλύπτων καὶ τὴν ἐν τούτοις σαθρότητα τοῖς σαπροῖς σου τοῖςδε στηλιτεύων γράμμασιν; Ἐν σου καὶ μόνον ἐπαινεῖν ἔχω, ὅτι περ πᾶσαν ἀηδῖαν καὶ ψευδολογίαν καὶ εὐήθειαν συνειλοχῶς ὡςπερ εἰς ὀμηρικὴν τινα μισγάγγειαν, βαρβαρίζων τούτοις ἐνέβαλες καὶ πάντα τρόπον
 15 σολοικισμοῦ καὶ βαρβαρισμοῦ καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοτεχνίαν καὶ ἀμουσίαν ἐν τούτοις συμφορήσας τοὺς νέους ἐξεδίδαξας. Καὶ τοίνυν κείσεται σοι μισθὸς οὐκ ἀγενῆς τοῦ διδάγματος. Καὶ γὰρ ὁ τοῦ Λουκιανοῦ σολοικιστῆς ἠφάνισται σοι ἤδη. Τὸ γὰρ Ταῦτ' ἄρα καὶ χρηστὰ φῆς καὶ βλαπτικὰ καὶ τὸ γὰρ εἴρηται ποτ' οὐδέποτ' εἴ-
 20 ρηθ' ἡμῖν καὶ τὸ ἄλλ' ὅτι κρεῖττόν σου εἰδέναι νομίζομεν καὶ τὸ ἄλλὰ τί νῦν καὶ λέγοιμι περὶ τούτου ἀρχῆς οὔσης καὶ τὸ μηδὲν

6. ταυτι ^{πσὶ} 7. ἐπιγνώσει ^π 12. ἀηδεῖαν 14. μισγάγγειαν

15. σολικῖσμοῦ 18. ταῦτ' ¹ ἐν δὲ τῇ ᾧα δέον ταῦτά τῇ νεωτέρᾳ χειρὶ τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος, ἧτις ἐνέγραψε καὶ εἰς τὸ κείμενον ἐνταῦθα τοὺς ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἀνταποκρινομένους εἰς

τὰ ἐν τῇ ᾧα σχόλια 19. χρηστὰ ² τὸ γὰρ ἐν δὲ τῇ ᾧα καὶ

τοῦτο ἀσυνάρτητον καὶ ἀκατάληπτον 20. τὸ ἄλλ' ³ ἐν δὲ τῇ ᾧα δέον· ἀλλ' ὅτι πλείω μαθεῖν ἢ σὺ νομίζομεν, τὸ γὰρ

κρεῖττον ἐπ' ἄλλης σημασίας τίθεται κρεῖττον 21. ἀλλὰ

ἐν δὲ τῇ ᾧα δέον ἀρχῆς ὄντος ⁵ μηδὲν ἐν δὲ τῇ ᾧα δέον ἠλέγξαμεν

ειδέναι ἐλέγξαμεν καὶ τὸ ἐνῶ με τοῖς ἐμοῖς λόγοις καὶ τὸ ὁμολο-
γήσοις δὲ καὶ αὐτὸς καὶ τὸ εἰ καὶ μάλα σοφὸς ἦ καὶ τὸ καί σου
παρ' ἐκείνου ἐρωτηθέντος περὶ τίνος ἐσπούδας καὶ τὸ πᾶσα μὲν
γὰρ ὡς εἰπεῖν τὸ ὑπουλον ἐλέγξει σου καὶ τὸ διὰ τι εἰς ἀγῶν'
ἀπ' ἀρχῆς ἐλθὼν δεῦρο καθῆκες σαυτὸν καὶ τὸ ὅτι γὰρ οὐκ οἶει 5
ἐκεῖνον δεῖν λέγειν ὅπως εἰδέναι καὶ τὸ οὐ γὰρ εὐρήσεις τὸν μαρ-
τυροῦντα καὶ τὸ εἰ τῇ δικαιοτάτῃ ἐξουσία φέρων τις ἐπιδείξη καὶ
τὸ ἐδείχθης λυπούμενος, μᾶλλον δὲ ἀγανακτῶν καὶ ἕτερα πολλὰ,
ἅπερ εἰ καθ' ἕκαστ' ἀπαριθμεῖν βουλήσομαι, ἢ ἡμέρα ἐπιλείψει
με, ποῦ τις ἐν || τῷ ἐκείνου διαλόγῳ εὐρήσει; Ὡςθ', ὅπερ ἔφην, ρ. 9^α
πολλή σοι κείσεται χάρις τοῦ διδάγματος. Πάντα γὰρ, ὡς ἔοικεν, 10
ἀπεριμερίμνως ἕξεστι γράφειν μηδὲν ἐξετάζοντας.

1. ἐνῶ ἐν δὲ τῇ ᾧ ὡς ὑποτακτικὸν ἄρθρον δεῖ δασύνεσθαι
- 1-2. ὁμολογήσοις ἐν δὲ τῇ ᾧ δέον· ὁμολογήσεις 2. εἰ καὶ 8
ἐν δὲ τῇ ᾧ ὁ εἰ σύνδεσμος οὐδέποτε ὑποτακτικῶ συντάσσεται
ἀλλ' ἢ εὐκτικῶ ἢ ὀριστικῶ, εἰ μὴ που παρὰ ποιηταῖς μετὰ
καὶ ἄλλων συνδέσμων ἐκφωνηθεῖν ὡς παρ' Ὀμήρῳ εἶπερ γὰρ
καὶ χόλον τε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη 9 καί σου ἐν δὲ τῇ ᾧ δέον·
περὶ τι ἐσπ. Εἰς τὸ ἐσπούδας ἀνταποκρίνονται κάτω ἐν τῇ ᾧ τάδε·
καὶ ἀπτικῶς ἐσπούδασας, ἐσπούδας· 4. καὶ τὸ ἐν δὲ τῇ ᾧ
λείπει τὸ ἀντίστοιχον σχόλιον 11 διατὶ ἐν δὲ τῇ ᾧ λείπει τὸ ἀντίστοι-
χον σχόλιον 5. ἀπαρχῆς ἐλθὼν ἐκ τοῦ ἐλθῶν 12 ὅτι ἐν δὲ τῇ
ᾧ λείπει τὸ ἀντίστοιχον σχόλιον 6 13 οὐ γὰρ ἐν δὲ τῇ ᾧ καὶ
τοῦτο κάκιστον· τὸ γὰρ εὐρήσεις μέλλον ὄν καὶ μέλλοντι
συνταχθῆναι ἔδει, τὸν μαρτυρήσαντα γὰρ ἔδει εἰπεῖν
7. καὶ τὸ εἰ ἐν δὲ τῇ ᾧ καὶ ἐνταῦθα τὸν εἰ σύνδεσμον ὑπο-
τακτικῶ ἀπέδωκεν τις 8. ἐδείχθης ἐν δὲ τῇ ᾧ ἐνταῦθα
οἶεται διαφέρειν, ὡς οἶμαι, τὸ λυπεῖσθαι τοῦ ἀγανακτεῖν ὡς
ἐπιπλέον ὄντος τοῦ ἀγανακτεῖν, ἐγὼ δὲ οὐδεμίαν τούτων
ἤγημαι διαφορὰν· ταυτολογία οὖν:— 9. τις

Ἄλλὰ γὰρ ταῦτα παρεῖς, ἐφ' ἕτερα βαδιοῦμαι. Βούλομαι γάρ σου καὶ ἄλλως ἐξελέγξαι τὸ σαθρὸν καὶ ὑπόκουρον τῶν ληρημάτων, καίτοι κἀνταῦθα καὶ ἑμαυτὸν οὐκ ἐλεύθερον παντελῶς αἰτίας ἀφίεις πρὸς τοιοῦτόν σε λέμφον τοὺς λόγους ποιούμενον, 5 καὶ ὡςπερ ἀπολογεῖσθαι ἐθέλειν ὑπὲρ ὧν ἐφ' ἡμᾶς ἀφῆκᾶς σου σιέλων καὶ διελέγχειν πειρᾶσθαι ὡς σαθρὰ καὶ ἕωλα καὶ τῶν ἀραχνίων ἰστῶν οὐδὲν ἀπεικόντα, ὡςπερ οὐκ οἴκοθεν τούτων ἐχόντων τὸ σαπρὸν καὶ εὐέλεγκτον. Τίς γὰρ ὁ τὴν σὴν περὶ τοὺς λόγους ἀγροικίαν εἰδὼς ἡμᾶς ἐπαινέσεται, πρὸς σὲ διαλεγομένους 10 καὶ ἐρεσχελοῦντας καὶ οὐκ ἐπιτιμήσει πικρῶς καὶ πολλοῖς καθυποβαλεῖ τοῖς ὄνειδεσιν, ὡςπερ ἂν εἰ μετὰ μειρακίων ἴδοι τοῦτο ποιοῦντας, ἐπεὶ καὶ ψελλισμάτων ὡς ἀληθῶς μειρακυλλίων οὐδὲν διενήνοχε ταυτί σου τὰ τερετίσματα, ἀρχαῖά γε καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα, κατὰ τὴν κωμωδίαν, καὶ Κηκίδου καὶ 15 Βουφονίων. Ἄλλὰ γὰρ τί πάθω, ὄρκοις ἡμῖν τοῦτ' ἐπιτρέψαντός του τῶν φίλων, ὃ πειθόμενος καὶ τὸν πόθον ἀφοσιῶν τάνδρῃ, ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ τούτοις ἑμαυτὸν ἐνέδωκα. Ἐπεὶ τοίνυν ἀπορία λόγων καὶ τῷ τῇ ἀληθείᾳ μηδὲν ἔχειν ἀντιλέγειν πρὸς διαβολὰς ἀπειδές καὶ ψευδολογίας καὶ ἄλλ' ἄττα πλασματώδη καὶ ὑπόψυ- 20 χρα ῥημάτια καὶ τούτοις ἡμᾶς ἀντιλέγειν δοκεῖς, φέρε τινὰ τούτων προχειρισάμενοι καὶ ταῦτα ὡς ἐνὸν διαλέξαντες, οὕτω σε τῷ Σαρδαναπάλου καὶ Μορύχου καὶ Πραξιλλ[ῆς Ἀδών]ιδος καὶ Βλιτομάμα θιάσῳ συντάξωμεν.

Ἄλλὰ γὰρ, πολλῶν ὄντων ὅθεν ἂν ἔχοι τις ἐξελέγχειν, ἀπο- 25 ρεῖν ἔπεισιν ὁπόθεν ἀρξῆται, ὡςπερ ἐν κύκλῳ, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων, οὕτω δὲ ἀτάκτως καὶ φύρδην καὶ ὡς ἕκαστον ἔτυχε κειμένων καὶ μήτε κεφαλὴν, μήτε μέσσα, μήτε μὴν ἄκρα ἐχόντων, ἀλλ' οἶόν τι τέρας ὄντων, ὧν ἡ ποιητικὴ παραδίδωσιν αὐτονομία.

1. ἀφ' ^ε	4. ἀφίης	τοιοῦτον	5. ἀφῆκας	6. σιέλων
7. ἰστῶν	8. τίς	10. μικρῶς	11. μειρακείων	13. τε-
ρεττίσματα ἀρχαῖα
22. πραξιλλίδος καὶ βλιτομάμα	24. ἔχῃ τις	27. μέσσα ^σ	19. ἄλλαττα	20. τίνα

Ὅμως γε μὴν ἐντεῦθεν ἢ ἀρκτέον. Φῆς μὴδ' ὅπως οὖν με ἀπολε- φ. 9^ο
 λογησθαι περὶ ὧν ἠμφισβητοῦμεν, διαλεκτικῆς δῆλα δὴ περὶ καὶ
 ἐπιστημῶν, ἀλλὰ περὶ τινῶν οὐκ ἀμφιβαλλομένων. Ἐρήσομαι
 τοίνυν σε, περὶ διαλεκτικῆς ἡμῖν καὶ ἐπιστήμης ἢ κατ' ἀρχὰς
 ἕρις συνέστη· τοσοῦτον ἀναίσχυντος εἶ καὶ τῇ ἀληθείᾳ σαφῶς 5
 πολεμῶν; οὐ περὶ τοῦ μὴ τὸν θεὸν ὑπὸ τὴν οὐσίαν ὡς εἶδος ἀνά-
 γεσθαι, σοῦ τὸ τῆς καταφάσεως διαβεβαιουμένου; Ναὶ περὶ τού-
 του καὶ αὐτὸς ὁμολογήσεις, κἂν καὶ σφόδρα ἰταμὸς ᾖς. Πῶς οὖν
 οὐκ αἰσχύνῃ τὰναντία νῦν λέγων καὶ τοῖς ἐκεῖσε παρατυχοῦσι
 μάρτυσιν ἀντιλέγων, τοσοῦτοις οὔσι τὸ πλῆθος; Εἰ μὲν οὖν τὴν 10
 ἀρχὴν περὶ διαλεκτικῆς ἢν ἢ ἀμφισβήτησις, εἴτ' ἐγὼ σοι περὶ
 ταύτης προκαλούμενος περὶ ἄλλων ἀπελογούμενην, ἀφείς τὸ περὶ
 ταύτης, ἴσως ἂν εἰκότως ἐδόκεις λέγειν. Ἐπεὶ δὲ σὺ περὶ μὲν τῶν
 τὴν ἀρχὴν ἀμφισβητηθέντων οὐδὲ γρῦ τι φθειγξάμενος φαίνῃ,
 περὶ ἄλλα δὲ ἡμῖν προῦκάλεις, πῶς οὐκ ἐλέγχῃ μᾶλλον αὐτὸς 15
 λειποτακτῆσας, καθάπερ τις ἀγενῆς στρατιώτης, καὶ ἄπερ ἡμῖν
 αὐτὸς ἐγκαλεῖς πεπονητῶς περιφανῶς καὶ μὴδὲ ἰχνος γοῦν τι περὶ
 ἐκείνων ἀποφηνάμενος, ἀλλ' ἀφωνότερος ἰχθύος διατεθείς; Εἴτ'
 ἐγὼ τὸν οὕτως, ὃ φασιν, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἀμαθῆ καὶ βάρβαρον
 ἀναφανέντα περὶ ἄλλων διαλέγεσθαι ἠξίωσ' ἂν; Καὶ τίς οὐκ ἂν σου 20
 κατέπτυσσε δικαίως; Ὅρας ὅπως σου τὰ καθ' ἡμῶν ἀντέστραπται
 βέλη, αὐτὸς μᾶλλον ὡς κακὸς στρατιώτης τὸν ἀνταγωνιστὴν ἐμὲ
 φεύγων; Τίς γὰρ ὁ τὸν ἕτερον φεύγων, εἶπε πρὸς θεοῦ, ὁ παρὰ τῶν
 πρεβεγγιαλίων ἐγὼ σοι περὶ τούτων διαλεχθῆναι ζητῶν δημοσίᾳ
 ἢ ὁ τοῖς ἄρχουσι προσφεύγων ὥσπερ εἰς κρησφύγετόν τι σὺ καὶ 25
 τούτους ἰκετεύων δι' ἀξιώσεως ἀποσοβεῖν με τῆς ὀρμῆς καὶ ἄ
 πρότερον εἰρήκεις ἀρνούμενος ἐπὶ θεὸν καὶ πείρας χάριν ταῦτ' εἰ-
 ρηκέναί λέγων; Πῶς δὲ με καὶ ταῦτ' ἀφῆς ἡγεῖσθαι τὰ τε χρηστὰ
 καὶ βλαπτικά; Ἄρ' ὅτι σε χρηστὰ προοιμιασάμενος ἔφην καὶ
 φαῦλα συμπεράναντα; Ὡ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν, ἵνα ἢ μὴ φ.10^α

1. μὴδ' 2. δηλαδὴ 7. διαβεβαιωμένου 8. κἂν ἰταμὸς ἢ
 ἐπὶ κακοῦ(;) 14. γρῦ τί 17. μὴδὲ 20 (καὶ 23). τίς 27. ἀρνούμενος ἐπὶ

λέγω τῆς παχυτήτος. Οὕτως ἀγροΐκος σὺ καὶ παχύς. Εἰ μὲν γὰρ εἷς ἦν καὶ οἶον εἰπεῖν συνεχῆς ὁ πρὸς ἐμέ σου λόγος, ἅπαξ ἐκφωνηθεῖς, εἴτ' ἐγὼ τὸν αὐτὸν ὁμοῦ χρηστὸν καὶ φαῦλον ἐκάλουν, εἶχεν ἄν σου χώραν ὁ λόγος καὶ τι λέγειν ἐδόκεις ἄν. Εἰ δὲ πολλοὶ καὶ
 5 διωρισμένοι καὶ διαφόρως ἐκφωνηθέντες καὶ ἐν παρατάσει χρόνου καὶ οὐκ ἐν ἐνὶ καὶ ταύτῳ ὑποκειμένῳ, οὐκ εἰκὸς ἦν ἐνίους μὲν εἶναι χρηστοὺς, ἐνίους δὲ καὶ φαύλους; Πῶς οὖν κατὰ σέ ταῦτ' ἄρα χρηστὰ καὶ βλαπτικὰ γενόμενα;

Ἄλλὰ γὰρ τοιοῦτόν σου καὶ τὸ τὴν παρ' Ἑλλησιν γραμματικὴν
 10 μηδὲν εἶναι τῶν ὄντων ἐκείνων ἡγῆ, περὶ ὧν ὁ γε φιλόσοφος φροντίζει, τὴν δὲ παρὰ τοῖς Λατίνοις καὶ μάλα. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲν ἀλλήλοισιν διενηνόχατον· ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν Λατίνων, ἐπεὶ καὶ παρ' αὐτῆς ἔχει τὰς ἀρχὰς λαβοῦσα, εἰ μὴ που γέ τις κατὰ διάλεκτον καὶ μόνον διενηνοχέει φήσει. Οὐκοῦν ἄρα κατὰ τὴν σὴν
 15 ὑπόθεσιν ἔσται καὶ οὐκ ἔσται τῶν ὑποκειμένων ἢ γραμματικῇ τῷ φιλοσόφῳ. Ἄλλ' ἀδύνατον τοῦτο κομιδῇ καὶ ἄτοπον· οὕτω γὰρ τὸ τῆς ἀντιφάσεως ἀξίωμα ἀναιρεῖται. Θάτερον γὰρ τῶν μερῶν αὐτῆς πάντως ἀληθεύειν δεῖ, θάτερον δὲ ψεύδεσθαι. Ἔδει οὖν ἀπλῶς τὴν γραμματικὴν εἰπεῖν· οὕτω γὰρ τι καὶ λέγειν ἐδόκεις, ὧ μάταιε.
 20 Ὅρας ὁ τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων ἐπαγγελλόμενος εἰδέναι οἶος σὺ διαλεκτικός. Ἄρ' οὐκ ἐλέγχῃ μάλα σαφῶς ἐκεῖνα σεαυτὸν περιβάλλον, ἃ καθ' ἡμῶν αὐτὸς ἀφῆκας ταῦτ' ἡγούμενος καὶ ὄντα καὶ μὴ ὄντα καὶ τὰναντία συναληθεύειν οἰόμενος; Ἐπειτα ποῦ παρὰ τῶν ἐμῶν ἀκηκοὼς ἔχεις γραμμάτων, ὡς γε ἐγὼ τὴν γραμματικὴν μέρος εἶναι
 25 τῶν ὄντων οὕτως ὑπέληφα, ὡς ἐξ ἀνάγκης καὶ ταύτην ὑποκεῖσθαι τῷ πρώτῳ φιλοσόφῳ; Πότερον ὅτι σου τὴν φύσιν περιληπτικὴν τῆς τῶν ὄντων φύσεως εἶπον; || Ἄλλ' οὐχ ὡς φιλοσόφῳ σοι τοῦτο

καὶ
 4. χῶραν καὶ τι 4-5. πολλοὶ, διορισμένοι 8. Τοῦ ἀλλὰ προηγείται ἢ ἀλλ' οὐδὲν πρόσθετον ἀντιστοιχεῖ εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον ἐν τῇ ᾧα. τοιοῦτον 12. δι' ἐνηνόχατον 20. ἐπαγγελλόμενος
 21. ἀρ' 27. οὐχ'